

Gods liefde en de toekomst van de wereld

Gods liefde en de toekomst van de wereld

Hoe je het laatste der dagen kunt overleven

Cees Buys

Voor Jezus Christus, die ons de grootste liefdesdaad ooit heeft getoond.

Copyright: © 2020 Cees Buys
E-mail: cabuijs@gmail.com
Foto omslag: Jan Heuker of Hoek te Ede
Fotografie: Selahattin en Halperin Doğan
ISBN: 9789403672304
NUR: 707
Internet: www.godsfuture.org

Eerste druk

Alle rechten voorbehouden

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16B Auteurswet 1912 j ° het Besluit van 20 juni 1974, St.b.351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, St.b.471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men hiervoor de wettelijke vergoedingen te voldoen aan Stichting Reprorecht (Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men eerst contact op te nemen met de auteur.

Schriftcitaten zijn uit de ESV® Bijbel (The Holy Bible, English Standard Version®), copyright © 2001 door Crossway, een uitgeverij van Good News Publishers. Gebruikt met toestemming.

Inhoud

Inleiding: Wat je moet weten voordat je dit boek gaat lezen

H1: Een historisch perspectief

Bestaat er een relatie tussen de Islam en het Christendom?

- De oorsprong van de Islam
- Werken islam en democratie samen?
- Welke moslimlanden kennen democratische vrijheid?
- Islamitische en christelijke waarden
- Wat is vrijheid jou waard?

H2: Het ene type christen is het andere niet

Kun je weten welke christen de christelijke waarden omarmt?

- De echte christen
- De gemiddelde christen bestaat niet
- Stigmatisering: Beeldvorming over het christendom

H3: De ene type moslim is de andere niet

Kun je zien of een moslim democratische waarden omarmt?

- a. De echte moslim
- b. De gemiddelde moslim bestaat niet
- c. Welke moslim omarmt democratische waarden?
- d. De relatie tussen islam en terrorisme
- e. Negatieve stigmatisering: De beelden van de islam

H4: De waarheid over Jezus Christus

Jezus Christus vertegenwoordigt Gods liefde: 100% trouw aan God.

- Wie is Jezus Christus? Wat was en is Zijn missie op aarde?
- Het einde der dagen, uitgevoerd door Jezus Christus
- Waarom is Jezus Christus zo belangrijk voor ons allemaal?

H5: De ideeën van Muhammed Fethullah Gülen

Hij wordt geleid door Gods liefde: een voorbeeld voor iedereen!

- Gülen, de mens
- Gülen's ideeën zijn universeel
- Overeenkomsten tussen Fethullah Gülen, Said Nursi, Desiderius Erasmus en Baruch Spinoza

H6: Zichtbaar versus onzichtbaar

Hoe gaan we hiermee om vanuit de Islam en het Christendom?

- Wat is geloven en vertrouwen en hoe doe je dat?
- Waar verschilt de islam van het christendom en waar zijn beide het met elkaar eens?
- Gods plan voor Zijn schepping, inclusief de mensheid
- Jahweh weet meer dan wij!

H7: Huiswerk voor moslims en christenen

Een gids voor meer acceptatie en integratie tussen mensen

- Communiceer en ga de dialoog aan
- Wat moeten christenen en moslims nu doen?

Epiloog

Erkenningen

Referenties

Inleiding: Wat je moet weten voordat je dit boek gaat lezen

De titel van dit boek bevat de woorden Gods Liefde en Religie. Gods heilige liefde is universeel en raakt ieder mens.

Gods liefde is de kern van dit boek. We weten dat er heel veel religies zijn, en elke religie kent vele variaties. In het eerste deel van het boek beperk ik me tot het christendom en de islam. Ik betrek het Jodendom er indirect bij, omdat de Thora deel uitmaakt van de Tenach¹ (samen met het scheppingsverhaal en de Wetten van Mozes), en dit Heilige Joodse Boek is het vroege fundament van het Christendom en de Islam. Jezus Christus vervulde als Gods Zoon Zijn ultieme liefdesdaad. Fethullah Gülen toont de liefde van God aan de wereld door zijn daden als moslim geestelijke en autoriteit.

Ik had de heer Muhammed Fethullah Gülen graag persoonlijk ontmoet om hem rechtstreeks mijn vragen te stellen. Een persoonlijke ontmoeting geeft een veel emotionelere en non-verbale indruk van iemand dan je uit de tweede hand kunt krijgen. Maar vanwege de Covid pandemie mocht dat niet zo zijn. Dus heb ik me gebaseerd op videobeelden, de boeken die hij heeft geschreven en mijn interview met Abdullah Aymaz (Gülen's oud-leerling en zijn goede vriend). De vragen die ik had voor de heer Gülen zijn:

U spreekt over de vorming van een universele wereldreligie. Wat is uw visie hierop? Wat is volgens u de sleutel tot het oplossen van de dualiteit die in Turkije bestaat tussen uw opvattingen en die van het huidige Turkse regime?

Waarom zou je je missie (of kritiek) niet van de daken schreeuwen, omdat het niet alleen goed is voor moslims, maar voor iedereen? In dit eerste deel ga ik ook in op de toekomst, wanneer Jezus Christus, het Lam van God, de Vrededorst zal worden in Gods duizendjarig vrederijk. Tijdens het 1000-jarige Vrederijk zal er sowieso maar één godsdienst zijn. In het centrum van deze periode zal Jezus Christus staan.

Verder geef ik wat achtergrond over Gods plan met de schepping en de mensheid en schets ik de manifestatie van Gods liefde in en door mensen, met het besef hoe iedereen zijn eigen leven leidt en dat leven kan richten op de goddelijke bron van liefde.

In dit boek maak ik duidelijk wat de overeenkomsten en verschillen zijn tussen de islam en het christendom, zodat de lezer met beide meer vertrouwd kan

---

¹ De Tanach (of Tenach) is het Joodse Heilige Boek en bevat negenendertig van de boeken van de Bijbel. Deze boeken staan ook in het Oude Testament van de Bijbel, maar in een andere volgorde. Tanach is een acroniem voor drie afkortingen van woorden, namelijk de T van Torah, de leer van de Joden; de N van Nebe'im, die de Profeten beschrijft, en de CH van Chetoubim, die de Geschriften omvat.

raken. En tot slot geef ik een effectief recept om de angsten van mensen te kalmeren. (vooral die van jongeren, die nog hun hele leven voor zich hebben) over het verval van de schepping (klimaat, natuur, moraal en meer). Ik doe dit door het plan te beschrijven dat God heeft voor de toekomst van Zijn schepping. De Bijbel zegt in Psalmen 83:19: "Opdat zij weten dat Gij alleen met uw naam de Heer zijt, de Allerhoogste over heel de aarde". De naam van God is 'YaHWeH' en andere gelovigen gebruiken de naam YeHoWaH.

De mens vernietigt Jahweh's schepping en de mens is niet in staat om de schade te herstellen. De taak om de schade te herstellen is een goddelijke taak, die Hij aan Zijn Zoon, Jezus Christus, heeft gegeven (zie de Bijbel in Openbaring aan Johannes, hoofdstuk 5, vers 5 waarin staat: "Maar een van de oudsten zei tegen mij: 'Stop met huilen. Kijk! De Leeuw uit de stam van Juda, de stam van David, heeft overwonnen, zodat hij de boekrol en de zeven zegels kan openen". Hier krijgt Jezus Christus dus de opdracht van zijn Vader om 1000 jaar lang de heerser over de aarde te zijn (nadat Satan zal zijn opgesloten en inactief gemaakt in dit duizendjarig vrederijk). Na Gods duizendjarige vredesrijk zal Jahweh Zijn laatste oordeel geven, dat de weg naar het paradijs zal vrijmaken. Jahweh is liefde. Naast liefde heeft Jahweh ook de eigenschappen van goddelijke macht, rechtvaardigheid en barmhartigheid. Psalm 103:13 zegt: "Zoals een vader barmhartigheid toont aan zijn kinderen, zo toont de Heer barmhartigheid aan hen die hem vrezen."

Ik concentreer me op de effecten van Gods liefde als iemand daar in het leven voor kiest. Ik zal ook Zijn eigenlijke naam gebruiken: Jahweh. Deze naam kan dan door elke lezer naar eigen inzicht vertaald worden als God, Allah, de Heer, enzovoort.

Ik richt me op Gods Liefde, maar ik wil Gods Liefde niet beschrijven in dit boek, omdat het onmogelijk is voor een mens om dat te doen. Het is te veelomvattend en oneindig complex.

Jalaluddin Rumi (1217-73) was de meest invloedrijke dichter en mysticus van zijn tijd. In zijn vele gedichten. Hij probeerde de goddelijke liefde te beschrijven en aan het einde van zijn leven had hij naar verluidt spijt van elk gedicht, omdat hij zich realiseerde dat hij niet in staat was geweest om Gods liefde te vangen in zijn enorme oeuvre.

Elke keer als ik achter mijn computer ging zitten om aan dit boek te werken, waartoe ik me geroepen voelde, vroeg ik eerst in gebed om Gods Heilige Geest om me te zegenen met inspiratie en leiding. Mijn doel was om het christendom en de islam in relatie tot elkaar te beschrijven (voornamelijk in termen van overeenkomsten) en om de inhoud zo feitelijk mogelijk te houden. Voor de

werkelijke en meer diepgaande verschillen tussen de Koran en de Bijbel verwijst ik graag naar het boek van auteur Andy Bannister, "Do Muslims and Christians worship the same God?".

Met mijn boek wil ik bruggen bouwen tussen christenen en moslims en bij voorkeur tussen mensen die anders denken en ook anders geloven. Het is mijn persoonlijke ervaring dat als we oprecht over Gods Liefde praten, mensen hun eigen religies en denkwijzen overstijgen en in de sfeer van Gods Liefde komen.

Ik ben geen theoloog en pretendeer dat ook niet te zijn. Ik heb dit boek geschreven vanuit het perspectief van een christen en leek met veel interesse in zowel het christendom als de islam, zoveel mogelijk gebaseerd op de inhoud van de Tanakh (Tenach), de Bijbel en de Koran. Ik heb geprobeerd persoonlijke interpretatie te vermijden.

Ik ben persoonlijk geraakt door een tegenstrijdig fenomeen van de Islam dat de veiligheid van ons allemaal beïnvloedt. De ene groep moslims vermoordt mensen en de andere groep moslims is volkomen vreedzaam. Beide groepen beweren dat de Koran aan hun kant staat en geloven dat zij de ware tak van de Islam zijn.

Dit roept de vraag op: in hoeverre onderschrijven moslims democratische vrijheden en waarden en wanneer wordt elke groep gevaarlijk? Veel moslims vestigen zich in landen over de hele wereld. Is dit (potentieel) een grote bedreiging voor ons allemaal? Al jaren worden we in de politieke arena gewaarschuwd voor een mosliminvasie, vaak via vluchtelingenroutes. Verschillende politieke partijen over de hele wereld zijn fel tegen meer moslimimmigranten en de andere partij haalt haar schouders op en wuift elk idee van moslimgevaar weg. Ondertussen ervaren veel mensen de effecten van steeds meer moslimgroepen in onze samenleving (zowel positief als negatief). Maar wat betekent dit nu echt voor onze veiligheid en voor onze democratische vrijheden, niet alleen op korte termijn maar zeker ook op langere termijn?

Ik heb mijn focus in deze context gericht op een groep Turkse moslimvluchtelingen die FETO wordt genoemd, wat staat voor Fethullah Terroristische Organisatie, die door Turkse mensen en Turkse ambtenaren terroristen worden genoemd. "Fethullah" verwijst specifiek naar de heer Fethullah Gülen, van wie het regime van Erdoğan beweert dat hij achter de vermeende staatsgreep van 16 juli 2016 in Turkije zat. Deze bewering is echter onwaarschijnlijk. Veel regeringen van democratische landen hebben het Erdoğan-regime gevraagd om met harde bewijzen te komen om hun beweringen over de terroristische connecties van FETO te onderbouwen, maar de bewijzen zijn nooit geleverd. Veel sympathisanten van Erdoğan beweren,

met de Koran in de hand, legitieme redenen te hebben om leden van deze groep (die meestal hoogopgeleide Turken zijn) zonder enige vorm van een eerlijk proces te martelen, het land uit te jagen of op te sluiten in gevangenissen en zelfs te vermoorden.

Verderop in dit boek lees je over mijn eigen ervaringen met deze groep moslims, terwijl ik op zoek ben naar antwoorden op de volgende vragen:

1. Wat is de waarheid achter de ware moslim?
2. Kunnen we moslims vertrouwen en in welke mate?

Ons collectieve gevoel van veiligheid is aangetast door alle terroristische aanslagen sinds 9/11 die in naam van Allah door moslimextremisten zijn uitgevoerd. Als we niet weten of de islam vredelievend is of niet, en specifiek welke moslims vredelievend zijn en welke niet, dan verdiept deze angst zich en gaat een eigen leven leiden. Als er geen duidelijk en controleerbaar antwoord is op deze vragen, vullen subjectiviteit en generalisatie de leegte.

Gaandeweg mijn onderzoek ontdekte ik dat de heilige boeken (de Bijbel, de Tenach en de Koran) van de drie wereldreligies (christendom, jodendom en islam) meer overeenkomsten dan verschillen vertonen. In dit boek zal ik deze overeenkomsten en verschillen beschrijven om jou, de lezer, een beter begrip te geven van waar het Christendom voor staat in relatie tot de Islam en vice versa. Om ervoor te zorgen dat ik mijn bevindingen correct en in overeenstemming met de context en de geest van de Heilige Boeken zou presenteren, werd ik op deze ontdekkingsreis ondersteund door islamologen en een bijbelexpert.

Als kritisch persoon ben ik regelmatig in de verleiding gekomen om waardeoordelen te vellen over bepaalde zaken. Ik heb echter mijn best gedaan om die oordelen uit dit boek te bannen. Elke vorm van waardeoordeel is niet aan mij om te vellen en past niet bij Gods liefde.

De Bijbel en de Koran verschillen in veel details, maar hoe verschillend zijn ze? Als gevolg van de vele vertalingen van de Heilige Boeken door de eeuwen heen, sluipen er onvermijdelijk aanpassingen in om de pure oorspronkelijke tekst te veranderen. Wat de Koran betreft, is de situatie echter enigszins anders. Moslims beweren dat de originele Arabische Koran tot op de dag van vandaag intact is. Als we het echter hebben over de exegetische vertaling (tafsir in de Koran), dan is dat weer iets heel anders. Exegese (het zorgvuldig en weloverwogen interpreteren van de Heilige Boeken) komt in elke religie voor en omdat mensen hier onzuivere belangen bij kunnen hebben, kan een gelovige met zijn Heilig Boek in de hand beweren de ware gelovige te zijn en een ander

met een tegenovergestelde interpretatie hetzelfde beweren. Het is de mens die vervuiling van de Heilige Boeken veroorzaakt.

Om maar meteen met de deur in huis te vallen: wat de Bijbel betreft, heb ik ook de vroege vertalingen (de Griekse, de Romeinse) tekst van de Bijbel nagekeken om zo dicht mogelijk bij de oorspronkelijke betekenis te komen.

De Tenach zegt (in het begin) dat de naam van God YHWH is. In het Arabisch klinkt dit als "Ya Huwa," of "O Hij!". Uit deze bron leren we wat de naam van de God van de Bijbel is: YHWH, יהוה. Deze naam staat ook bekend als het Tetragrammaton, het Griekse woord voor "vierletterwoord". De Hebreeuwse letters Yōd, Hē, Vav en Hē van het woord YHWH zijn medeklinkers omdat het Hebreeuws geen klinkers heeft. In Engelse Bijbelvertalingen werd de naam YHWH als Yahweh geschreven. Later in de geschiedenis werd deze naam in de Bijbel veranderd in YeHoWaH.

God wil dat we Hem bij Zijn naam noemen, en dat is niet "God" of "Heer", want dat zijn titels, niet anders dan "baas", "koning", "minister" en "directeur". Als je je baas noemt, zeg je niet gewoon: "Hé, baas." Dat zou je baas niet leuk vinden, want hij of zij heeft een naam en heeft zichzelf als zodanig aan je voorgesteld. Dus noem je die persoon uit beleefdheid bij zijn of haar naam (daarom stelt iedereen zich bij de eerste ontmoeting aan je voor). Zo werkt het ook met God. God niet bij Zijn naam noemen schept afstand tussen ons en Hem. Jahweh wil een relatie met ons opbouwen (als Vader en kind). Deze Bijbelse kijk op God verschilt van die van de Koran waarin Allah geen relatie met mensen zoekt.

De Bijbel zegt dat "iedereen die de naam van de Heer aanroept, gered zal worden" (Romeinen 10:13). Bovendien zegt het gebed dat Jezus ons leerde in Mattheüs 6:9: "Uw **naam** worde geheiligd."

Hoe kun je God heiligen als je Zijn naam niet kent? Deze fundamentele vervuiling van de Bijbel (lees: het verwijderen van Gods Naam uit Zijn Heilige Boek) werd op een gegeven moment door de Bijbelvertalers bewerkstelligd, in opdracht van hun supervisors. Er staat ook geschreven over de namen van God dat als ze eenmaal geschreven zijn, ze niet verwijderd of uitgewist kunnen worden. De Bijbel zegt hier specifiek het volgende over in Openbaring 22:18-19: "Ik waarschuw iedereen die de woorden van de profetie van dit boek hoort: als iemand er iets aan toevoegt, zal God hem de plagen toevoegen die in dit boek beschreven staan, en als iemand iets afneemt van de woorden van het boek van deze profetie, zal God hem zijn deel afnemen van de boom des levens en van de heilige stad, die in dit boek beschreven staan." Gods Naam is verwijderd uit Gods Woord, de Bijbel. Dit was verboden omdat Gods namen heilig zijn.

Lezers van de Bijbel zullen de naam van God niet vinden. Waar het ooit stond, vinden we nu "de Heer". Dus veel Christenen van vandaag zullen de naam van God niet kennen, tenminste niet als ze de Bijbel lezen. Dit is problematisch omdat er achter een naam altijd een persoonlijkheid schuilgaat. Als je aan de naam van een persoon denkt, koppel je die natuurlijk aan zijn of haar talent en karakter, en zo ontstaan er herinneringen. Op dezelfde manier krijg je een beeld van God als je aan Jahweh denkt. Dat krijg je veel minder als je Hem bij Zijn titel noemt en Hem vervolgens zo blijft noemen.

In de oude Hebreeuwse teksten is de naam van God: YHWH (YaHWeH of YeHoWah) 6.000 keer voor.

De Bijbel heeft me echter op verschillende plaatsen geleerd dat God wil dat we Zijn naam gebruiken en Hem bij Zijn naam aanroepen.

Met God's naam verwijderd uit de Bijbel, Zijn Woord, was het een hele zoektocht om deze "verschillende plaatsen" die in de Bijbel genoemd worden op te zoeken. Ik heb het echter gedaan en hieronder staan de plaatsen waar God ons in dit opzicht vermaant. Waar je Jahweh leest, staat in je Bijbel het woord 'Heer'. Lees ook de context van de Bijbelverzen hieronder waarin duidelijk wordt dat we ons bewust dienen te worden dat God echt een naam heeft die ook gebruikt moet worden:

- a. Exodus 3: 15, "God zei ook tegen Mozes: "Zeg dit tegen het volk Israël: "Jahweh [de Heer staat er nu], de God van uw vaders, de God van Abraham, de God van Izaak en de God van Jakob, heeft mij naar u gezonden." Dit is mijn **naam** voor altijd, en zo zal ik herinnerd worden in alle generaties".
- b. 1 Samuël 12:22 "Omwille van zijn grote **naam**".
- c. Psalm 83: 16-18 "16 Bedek hun aangezichten met oneer, opdat zij Uw **naam** zoeken, o Jahweh. 17 Mogen zij beschaamd en verschrikt worden voor altijd; moge zij te schande worden gemaakt en vergaan; 18 moge de mensen weten dat U, wiens **naam** Jahweh is, U alleen bent de Allerhoogste over heel de aarde."
- d. Psalm 100: 4 "Kom in zijn poorten met dankzegging, in zijn voorhoven met lofprijzing. Dank hem; prijs zijn **naam**."
- e. Psalm 135:13 "O Jahweh, uw **naam** houdt eeuwig stand. O Yahweh, uw roem houdt stand tot in alle geslachten."
- f. Psalm 148:13 "Laat hen de **naam** van de HEERE loven, want zijn **naam** alleen is voortreffelijk; zijn heerlijkheid is boven de aarde en de hemelen."

- g. Jesaja 12: 4 "En te dien dage zult gij zeggen: "Dank Jahweh, roep zijn **naam** aan, maak zijn daden bekend onder de mensen. Verkondig dat zijn **naam** is verheven."
- h. Jesaja 52: 6 "Daarom zal mijn volk mijn **naam** kennen; daarom zullen ze te dien dage weten dat Ik het ben die spreekt. Kijk, Ik ben het!"
- i. Jeremia 23: 27 "Zij zijn van plan mijn volk mijn **naam** te doen vergeten door de dromen die zij met elkaar vertellen, zoals hun vaders mijn **naam** vergaten door Ba'al."
- j. Hosea 12: 5 "Jehovah, de God van de legers, Jahweh is zijn gedenk**naam**."
- k. Micha 4: 5 "Want alle volken zullen wandelen, ieder in de **naam** van zijn god, maar wij zullen wandelen in de **naam** van Jahweh, onze God, voor eeuwig en altijd."
- l. Johannes 17: 3-6 "Dit betekent eeuwig leven, hun kennismaking met u, de enige ware God, en met degene die u gezonden hebt, Jezus Christus. 4 Ik heb u op aarde verheerlijkt, omdat ik het werk heb voltooid dat u mij hebt opgedragen. 5 Verheerlijk mij nu aan uw zijde, Vader, met de heerlijkheid die ik aan uw zijde had voordat de wereld bestond. 6 "Ik heb uw **naam** openbaar gemaakt aan de mensen die u mij uit de wereld hebt gegeven.
- m. Romeinen 9: 17 "Want de Schrift zegt tot Farao: "Juist daarom heb ik u laten blijven: om mijn macht in verband met u te tonen en mijn **naam** op de hele aarde te laten verkondigen."

Bovenstaande verzen maken duidelijk dat het Gods wil is dat we Zijn naam gebruiken en aanroepen.

Het is goed als je ook de volgende video op YouTube ziet:

https://youtu.be/_B_Wy74SIHw?si=C6MbaVc6IWJLfB0Z.

Hier onder andere, Oriëntalist Dr Rolf Furuli (hoogleraar Semitische talen) zijn visie op het gebruik van Gods naam door de eeuwen heen.

Overigens heeft God in de Tenach zeven namen. Deze zeven namen voor God zijn als volgt:

1. Y(a)HW(e)H (wat betekent: Ik ben),
2. Elohim (betekent: de Almachtige)
3. Ehyeh (betekent: Ik zal zijn)
4. Eloah (afgeleid van Elohim)
5. Elyon (betekent: de Meest Hoge en Meest Verhevene)
6. El Shaddai (betekent: de Ontzagwekkende)

7. Tzevaot (betekent: Meester van de legioenen)

De naam Yah (de eerste letter Yōd van YHWH) is ook geheiligd.

Je kunt uit deze namen kiezen welke je voor God wilt gebruiken. Maar, uit respect voor de Allerhoogste, als je Hem aanroept in je gebeden of gedachten, noem Hem dan bij Zijn naam.

In de Koran presenteert Allah Zichzelf als de Barmhartige, de Meest Genadevolle. Echter, het begin van de Koran zegt dat Allah minstens negenenegentig prachtige namen en eigenschappen heeft en predikt voorschriften en een moraal die vergelijkbaar zijn met die in de Bijbel.

Ik wil jou, de lezer, ook uitnodigen om zelf de Bijbel en de Koran te raadplegen wanneer je iets leest in dit boek waarover je vragen hebt. Het is natuurlijk onvermijdelijk dat als je van jongs af aan kennis hebt gemaakt met de Islam of het Christendom, je bepaalde beelden en percepties hebt gevormd die heel hardnekkig zijn, maar niet noodzakelijkerwijs in overeenstemming met wat er in deze Heilige Boeken staat.

Ik hoop dat wat ik heb geschreven een inspiratie zal zijn voor diegenen onder jullie die hun eigen Heilige Boek beter willen begrijpen vanuit het perspectief van Gods universele liefde, en dat het je ook zal inspireren om je eigen zoektocht te doen en je eigen ontdekkingsavontuur te beginnen.

De belangrijkste les die ik hoop over te brengen is deze: Overstijg je eigen religie (vooral de dogma's) en je zult zeker in de sfeer van Gods heilige liefde komen. Binnen die sfeer is iedereen, ongeacht afkomst, gelijk en dit creëert dialoog, wat leidt tot meer erkenning, begrip en acceptatie van andere gelovigen.

Hoofdstuk 1

Een historisch perspectief

Is er een relatie tussen de islam en het christendom?

De oorsprong van de Islam

Om een goed begrip te krijgen van de wortels van de Islam, moeten we de geschiedenis van de Islam doornemen. Het christendom en de islam zijn beide voortgekomen uit het joodse geloof en de joodse traditie. De Islam is de meest recente wereldgodsdienst. Hieronder zal ik voornamelijk de oorsprong van de Islam beschrijven, terwijl ik de twee oudere geloven hun rechtmatige plaats geef.

Na de verwoesting van de eerste tempel van Jeruzalem (ca. 587 v.Chr.) door de Babyloniërs vertrok een deel van de Joodse volgelingen van Juda naar Egypte. Dit was het begin van de diaspora, de verspreiding van het Joodse volk over de aarde. De meerderheid van het Joodse volk werd door de Babylonische koning Nebukadnezar II voor zeventig jaar in ballingschap naar Babylon gebracht, als straf van God voor het verwaarlozen van Jahweh en Zijn wetten. Velen trokken verder naar het oosten en vermengden zich ook met Samaritanen en andere lokale volken en stammen. Het Jodendom (met de Tenach als het Heilige Boek) werd in de loop der tijd vermengd met de Pentateuch van de Samaritanen, die ook gebaseerd was op de Thora (de eerste vijf boeken van de Bijbel, waaronder de Wet van Mozes). In de eeuwen daarna trok de Joodse diaspora van Babylonië en Palestina via Syrië naar Klein-Azië, Mesopotamië, het Arabische schiereiland en Centraal-Azië en verspreidde zo de inhoud van de Thora over de hele regio. Vanwege de Romeinse overheersing (van 58 voor Christus tot 406 na Christus) verspreidden veel Joden zich via Rome ook over Azië (Turkije en Griekenland).

In 325 na Christus riep de Romeinse keizer vanwege de conflicten tussen verschillende christelijke sekten het Concilie van Nicea bijeen om consensus in de kerk te bereiken. In 380 na Christus werd het christendom verheven tot staatsgodsdienst. Iedereen die er anders over dacht werd gedood.

Historici zijn het minder eens over de oorsprong van de Islam. Verschillende bronnen geven aan dat het rond 610 na Christus was. Op dat moment waren er

verschillende religieuze gemeenschappen, waaronder het jodendom, het christelijke geloof en een polytheïstisch geloof afkomstig uit Iran, actief in Arabië in de regio Medina². In de eeuw voordat de Islam begon, waren de christenen echter in de meerderheid in de Arabische regio rond Medina.

Rond 610 na Christus zou Mohammed ibn Abdallah (570-632) bezoek hebben gekregen van de engel Gabriel (Jibreel in de islamitische geschriften) die hem de Koran leerde.

Mohammed ibn Abdallah was een koopman uit Mekka die weinig hoger onderwijs had genoten. Tegenwoordig zouden we hem analfabeet noemen. Met betrekking tot de ontmoeting tussen de engel Gabriel en Mohammed ibn Abdallah (ik citeer hier Karen Armstrong), schrijft de Koran het volgende aan het begin van soera 96, Al-'Alaq (vertaald: de kleverige bloedklonter): "De eerste vijf verzen, vormen het eerste deel van de Koran die werd geopenbaard aan Mohammed, vrede zij met hem, terwijl hij zich had afgezonderd in de grot Hira op de berg Noer (vertaald: Licht). De aartsengel Gabriel kwam en beval de Boodschapper (lees: Mohammed) om te lezen. Toen de Boodschapper, vrede zij met hem, (die blijkbaar dacht dat er letterlijk van hem verwacht werd dat hij een geschreven tekst voorlas) zei dat hij niet kon lezen, drukte de aartsengel hem tegen zich aan totdat hij bijna al zijn krachten verloor en herhaalde zijn bevel: 'Lees!' Dit werd drie keer herhaald. Na de derde keer vroeg de Mohammed, vrede zij met hem: 'Wat moet ik lezen?' Toen reciteerde de engel de eerste vijf verzen van deze soera en vertelt over het belang van kennis, lezen en schrijven, en waarschuwt de mensen dat ze afdwalen door zich onafhankelijk te wanen. Het waarschuwt ook tegen het ontkennen van Gods boodschap." Einde citaat.

Mohammed ontving dus zijn eerste boodschap van een engel van God, en in de jaren daarna volgden vele goddelijke boodschappen. Volgens de traditie eindigden al deze boodschappen in het Heilige Boek, de Koran. De goddelijke missie van Mohammed was om "de mensheid de weg naar de Islam te wijzen". De boodschap van de Islam is de onderwerping van de mensheid aan de wil van de enige God, Allah. Het is ook belangrijk om te weten dat het woord Islam is afgeleid van het woord Salaam, wat vrede betekent.

---

² In de zomer van 135 na Christus werd de oorlog tussen de Joden en de Romeinen zeer intens, wat keizer Hadrianus ertoe aanzette om zelf vanuit Rome op onderzoek uit te gaan. In de periode die volgde vielen 580.000 Joodse slachtoffers. De overgebleven Joden werden uitgehongerd of verbannen. Medina is de naam die gegeven is aan de plaats na het ontstaan van de Islam; daarvoor heette het Yasrib.

In 622 na Christus vluchtten Mohammed en zijn volgelingen van Mekka naar Medina omdat zijn verkondiging in Mekka³ op weerstand en bedreigingen stuitte van de polytheïsten (de 'ongelovigen' in zijn ogen) die daar ook aanwezig waren. Deze vlucht, ook wel de hijra genoemd, is belangrijk voor latere moslims.

Medina was aanvankelijk een veilige plaats voor Mohammed om te prediken. Toen ook daar de situatie instabieler werd, veranderde hij in een krijgsheer en staatsman. Zo ontstond geleidelijk de eerste islamitische staat. Om zijn goddelijke boodschap kracht bij te zetten, riep Mohammed zijn volgelingen op om te vechten tegen degenen die in hun ogen ongelovig waren (lees: polytheïstische gelovigen). Veel Joden en Oosterse Christenen, als ook monotheïstische gelovigen, in die regio tekenden een verdrag met Mohammed en lieten deze strijd dus gebeuren.

De historische scheppingsgeschiedenis die in de Thora en het Oude Testament van de Bijbel wordt gepresenteerd, is in principe hetzelfde als die in de Koran. Op basis van dit feit zou je kunnen stellen dat ze allemaal één en dezelfde God aanbidden, ook al noemen ze Hem met een andere naam of titel. In die zin zijn we als joden, christenen en moslims allemaal kinderen van één Vader. Daarom is het woord ongelovige, wanneer het gebruikt wordt door één van deze groepen om een ander te beschrijven, gewoon niet juist.

In 628 na Christus keerden Mohammed en zijn volgelingen terug naar Mekka, dat toen in handen was van, in hun ogen, ongelovigen (lees: polytheïsten). Hij besprak de strategie voor hun terugkeer met zijn metgezel en adviseur Abu Bakr. Hun eerste idee was om hun inmiddels grote groep aanhangers te bewapenen. Maar uiteindelijk besloot Mohammed, in overleg met Abu Bakr, om van hun terugkeer een pelgrimstocht te maken en, volgens de leiding van Allah, te vechten als ze werden aangevallen. De pelgrimstocht naar Mekka resulteerde in het Verdrag van Hoedaibijja⁴ en Mekka werd het religieuze centrum van de Islam, zoals het tot op de dag van vandaag is.

Een paar jaar later, in 632 op 8 juni, stierf Mohammed na een ziekte van een paar maanden. Veel mensen dachten dat dit het einde van de Islam zou betekenen, maar ze werden teleurgesteld. Er werd een comité aangesteld⁵ om

---

³ Na het ontvangen van delegaties uit Medina en officiële beloften om hen daar te beschermen, door twee Arabische stammen, riep Mohammed in 622 zijn metgezellen op om naar Medina te migreren. In hetzelfde jaar verhuisde hij er ook heen.

⁴ Het Vredesverdrag van Hudaibiya is een verdrag dat in de lente van maart 628 werd ondertekend door moslims uit Medina en de polytheïsten uit Mekka. Het ontleent zijn naam aan het nabijgelegen dorp genaamd: Hoedaibijja.

⁵ Met een kleine meerderheid koos de ummah (vertegenwoordigers van de moslimgemeenschap) Abu Bakr als kalief. De discussie over de legitimiteit van deze beslissing is nog steeds relevant: het markeert een belangrijk

de volgende moslimleider aan te wijzen uit zijn volgelingen, waarna hij de titel "De Profeet" kreeg, die hij tot op de dag van vandaag behoudt.

De opvolger van de Profeet zou een heerser zijn, een khalifa of kalief. De vraag naar de ware opvolgers van Mohammed werd echter een oorzaak van verdeeldheid binnen de gelederen van de Islam. De soennitische moslims accepteerden het principe van verkiezing voor dit ambt en geloven daarom dat de eerste drie kaliefen, Abu Bakr (de schoonvader van Mohammed, zijn metgezel en adviseur), Omar (de raadgever van de Profeet) en Uthman (de schoonzoon van de Profeet), de rechtmatige opvolgers van Mohammed waren. De kaliefen zijn in de eerste plaats de politieke volgelingen van de Profeet.

Deze bewering wordt echter betwist door de sjiitische moslims, die zeggen dat het ware leiderschap komt via de bloedlijn van de Profeet en via zijn neef en schoonzoon Ali ibn Abi Talib, de eerste imam (spiritueel leider en opvolger), die trouwde met Mohammeds favoriete dochter, Fatima. De sjiieten beweren ook dat Allah en Zijn Profeet Ali vanaf het begin duidelijk hadden aangewezen als de enige rechtmatige opvolger en dat de eerste drie kaliefen hem beroofden van zijn rechtmatige ambt (zie voor meer informatie Hitti's Geschiedenis van de Arabieren).

Nadat de heerschappij van de eerste vier kaliefen was beëindigd, gingen de volgende kaliefen door met het handhaven van de ideeën van de Profeet. De sjiieten hielden zich gedeisd en lieten de vier opeenvolgende kaliefen ongeveer honderd jaar strijden, waarna er een islamitisch wereldrijk ontstond dat zich uitstreckte van India (begrensd door de rivier de Indus) tot de zuidkant van de Spaanse Pyreneeën. De soennitische moslims en de sjiitische moslims verzoenden zich min of meer, hoewel er tot op de dag van vandaag verschillende opvattingen bestaan.

Sindsdien is de vraag gerezen welke waarden de Profeet koesterde, en wat daarvan is overgebleven door de politiek gestuurde kaliefen. Hoe meer men zich verdiept⁶ in de geschiedenis van de Profeet, hoe meer vragen er rijzen over wat hij werkelijk geloofde en verkondigde. Zijn eerste goddelijke boodschap was volledig zuiver. Het overtuigde de Profeet om het pad van God te volgen en door Hem geleid te worden. Het feit dat sommige hedendaagse moslims de Thora, het Joodse Heilige Boek, het "Eerste Boek" noemen, de Bijbel, het

---

verschil tussen soennitische moslims en sjiitische moslims. Sjiieten hebben altijd geloofd dat Ali, als directe familie van Mohammed, de rechtmatige opvolger was.

⁶ Schrijfster Karen Armstrong ging verder in op het leven en denken van de Profeet. Haar boek *Muhammad: A Biography of the Prophet* is naar mijn mening een must-read voor elke moslim die de Profeet beter wil leren kennen. Karen Armstrong is in zekere zin een autoriteit geworden, omdat ze nog veel meer boeken over verschillende religieuze thema's heeft geschreven.

Christelijke Heilige Boek, het "Tweede Boek", en het Moslim Heilige Boek, de Koran, het "Laatste Boek", geeft aan dat het in eerste instantie Gods liefde was die de daden van de Profeet motiveerde. Om zijn daden te begrijpen en dus ook zijn waarden, die vandaag de dag nog steeds van toepassing zijn, moet men bij voorkeur het heilige boek van de moslims, de Hadith, lezen.

"Macht corrumpeert", zoals het gezegde luidt. Als bewijs hiervan hebben door de eeuwen heen de daden van een aantal kaliefen, die belust waren op macht, de zuivere bedoelingen van de Profeet besmet, wat aan veel mensen het leven heeft gekost. Overal in de geschiedenis van de religie vind je voorbeelden van machtswellustige religieuze leiders die, met het Heilige Boek in de hand, dachten dat ze overal mee weg konden komen. Maar als Gods heilige liefde de basis van een religie is, dan is elke vorm van geweld tegen anderen niet van God. Geweld kan nooit verzoend worden met Gods liefde voor ons mensen. De Koran stelt (net als de Bijbel en de Tenach) dat geweld in sommige gevallen gebruikt kan en moet worden. Maar gelovigen moeten niet denken dat de Heilige Boeken daarom oorlog legitimeren.

Waar ook ter wereld mensen een oorlog beginnen, er kan nooit gezegd worden dat het Gods wil is. Jahweh schiep mensen met hun eigen vrije wil en Satan probeert hen altijd te beïnvloeden om het tegenovergestelde van Gods wil te doen. Precies dit veroorzaakt alle ellende in de wereld.

In Europa waren het de rooms-katholieken die, onder het vaandel van Gods wil, een paar eeuwen geleden de ongelovigen (de kettters) vernietigden. En als christen weet ik dat het Oude Testament ook veel verhalen bevat over gruweldaden die absoluut niet Gods wil zijn en dus ook nooit Gods wil kunnen zijn.

De rooms-katholieken hekelden mensen die hun leer niet volgden, zelfs als die leer onjuist was. In heel veel gevallen waren de mensen die als kettters werden gedood oprechte mensen, puur van hart.

Mensen wendden zich vaak tot de dogma's⁷ van een religie om een manier te vinden om beter met hun religie⁸ om te gaan. Maar dogma's kunnen er ook gemakkelijk toe leiden dat mensen zich gaan bezighouden met fanatiek gedrag en specifieke hoofdstukken uit hun Heilige Boeken aanhalen om dat gedrag te rechtvaardigen. Dit menselijke gedrag heeft niets te maken met de liefde die God vertegenwoordigt en die Zijn natuur is.

---

⁷ Dogma's zijn ingebakken verhalen gebaseerd op overlevering.

⁸ Religie betekent hier tradities en gebruiken.